

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Når vi nu igen har et forslag til ændring af udlændingeloven til behandling, er det en understregning af, at den tid, hvor man kunne nøjes med at ændre udlændingelovgivningen hvert 5. eller hvert 10. år, for længst er forbi. Den internationale verden har forandret sig voldsomt i de senere år, hvilket har betydet stadige ændringer af de problemer, som vi stilles over for i forhold til udlændingeområdet. Og det er problemer, som vi løbende må tage stilling til i forbindelse med lovgivningen.

I det foreliggende forslag er der 4 hovedelementer: asylansøgere fra Serbien-Montenegro, der ikke kan hjemsendes, selv om de har fået afslag på asyl, undervisningspligt for asylansøgerbørn, selvaktivisering og styrkelse af kommunernes mulighed for at overtage integrationen af flygtningen.

Jeg skal ikke her repetere de problemer, vi gennem nogle år har haft med gruppen af asylansøgere fra Serbien-Montenegro, men nøjes med at konstatere, at de har ført til en fornyet behandling af ansøgningerne, og at denne behandling øjensynlig fører til, at nogle af dem får asyl efter flygtningebestemmelserne. Hvor mange det ender med at blive, kan vi på indenværende tidspunkt af gode grunde ikke sige noget om.

Men vi står tilbage med det problem, at de asylansøgere, som på ny får afslag, ikke kan hjemsendes, fordi Serbien i strid med alle internationale regler nægter at modtage dem. Det er en utålelig situation. Den er utålelig for de lande, som har disse asylansøgere, men den er ikke mindst utålelig for asylansøgerne selv, da de efterhånden har opholdt sig her i landet i en ganske lang periode uden at kende deres fremtidige vilkår, en periode, hvor de også har været dømt til inaktivitet, fordi de hverken har opholds- eller arbejdstilladelse.

I Socialdemokratiet er vi enige i, at disse mennesker må have en afklaring af deres situation. Jeg skal ikke skjule, at vi helst havde set, at de havde kunnet få opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 4, men jeg vil også gerne understrege, at vi er enige med ministeren i, at det ville have været at skævvride denne paragraf på en måde, som ikke ville være efter lovens hensigt, og derfor støtter vi, at der nu indføres en ny § 9, stk. 2, nr. 6.

Vi har med tilfredshed noteret os, at ministeren har ført forhandlinger i nordisk regi, hvor

man er kommet til enighed om at lave en fælles-nordisk strategi over for de lande, som er modvillige til at modtage egne statsborgere, der har fået afslag på asyl. Og vi ser i den forbindelse også frem til resultatet af det udvalgsarbejde, som bl.a. skal behandle generelle udsendelsesproblemer.

Som nævnt indfører forslaget også undervisningspligt for asylansøgerbørn. Det siger vi hjertet ja til. Det har været lidt af et minus i vores karakterbog, at vi på dette punkt ikke hidtil har levet op til FN's børnekonvention. Vi har forstået, at der er nedsat en arbejdsgruppe, som skal komme med forslag til udformning og indhold af denne undervisning, og uden på nogen måde at foregribe arbejdsgruppens resultat vil jeg godt pege på, at set i lyset af, at sagsbehandlingen nu er nede på under et år, og at afslagsprocenten fortsat er meget høj, vil det nok være rimeligt at se på modeller, der ikke forudsætter, at børnene integreres i folkeskolen.

Forslaget om højere grad af selvaktivisering af asylansøgere skal jeg ikke bruge mange ord på. Princippet blev drøftet første gang og blev besluttet i forbindelse med de bosniske asylansøgere, og det forekommer os helt naturligt, at princippet også kommer til at gælde for andre asylansøgere, også selv om det i visse situationer kan give nogle praktiske problemer.

Endelig er der forslaget om at styrke kommunernes mulighed for at overtage integrationen. Det støtter vi også. For os er det vigtigt, at staten fortsat har pligten til at sørge for integration, og at kommunerne dermed kun overtager den, hvis de selv ytrer ønske om det og der i øvrigt lægges op til, at kommunerne kan trække på den ekspertise, der er opbygget i Flygtningehjælpen.

Med disse ord kan jeg på Socialdemokratiets vegne tilsige forslaget støtte.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har et spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører. Det er jo sådan, at næsten 90 pct. af de flygtninge fra Serbien og Kosovo, som på nuværende tidspunkt har fået afslag, har ventet i mere end 36 måneder på at få dette afslag. Nogen har ventet i mere end 4½ år fra det tidspunkt, hvor de kom, og frem til nu.

Med det lovforslag, som bliver vedtaget her, og den procedure, der ligger i det, samt den 3-års-regel, der gælder i udlændingeloven, vil det betyde, at disse mennesker kommer til at vente 7-8 år i Danmark, før de kan få mulighed